

ת"פ 28995/01/20 - מדינת ישראל נגד ירון סדלובסקי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
תפ"ע 28995-01-20 מדינת ישראל נ' סדלובסקי

לפני כבוד השופט שאול אבינור
המאשימה: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד נורית פרחי
פרקליטות מחוז תל אביב (פלילי)
נגד
הנאשם: ירון סדלובסקי
ע"י ב"כ עו"ד זוהר ברזילי

גזר דין

א. רקע כללי:

1. הנאשם הואשם לפני - בכתב אישום מתוקן, אשר הוגש במסגרת הסדר טיעון דיוני שפרטיו יתוארו בהמשך - בביצוע סדרת עבירות לפי הוראות חוק למניעת הטרדה מינית, תשנ"ח-1998 (להלן - חוק למניעת הטרדה מינית), וכן בעבירה של פגיעה בפרטיות, לפי הוראות סעיף 2(1) לחוק הגנת הפרטיות, תשמ"א-1981 (להלן - חוק הגנת הפרטיות).
2. בכתב האישום המתוקן הואשם הנאשם בעבירות שבוצעו כלפי חמש מתלוננות-קטינות במהלך השנים 2018-2019. כל הקטינות היו בנות פחות מ-15 שנים בעת ביצוע העבירות: אחת בת 14, שלוש בנות 13 ואחת נוספת בת 11 שנים בלבד. העבירות לפי חוק למניעת הטרדה מינית נעברו על ידי הנאשם באמצעות האינטרנט, הגם שהנאשם הביע עניין במפגשים עם הקטינות ובמקרה אחד (באישום הרביעי) אף בלש והתחקה אחר המתלוננת-הקטינה באזור מגוריה, פגש בה והטריד אותה, ועל כן הואשם בעבירה נוספת של פגיעה בפרטיות לפי חוק הגנת הפרטיות.
3. כתב האישום המתוקן אוזח חלק כללי וחמישה אישומים. בחלק הכללי נטען כי הנאשם, יליד שנת 1987, החזיק בתקופה הרלוואנטית (בשנים 2018-2019) בשני חשבונות ברשת החברתית "אינסטגרם". האחד, גלוי ורגיל, בו הזדהה הנאשם בשמו ועם תמונתו; והשני, עם פרופיל פיקטיבי, בו כינה הנאשם את עצמו YARON_2000, תוך צירוף תמונות מתחלפות של גבר צעיר בבגד ים ואדם בחליפה המחזיק בשלט עליו כתוב "מי אני?" (להלן - הפרופיל הפיקטיבי). החל משנת 2017 נהג הנאשם ליצור קשר עם קטינות ובגירות ולנהל עמן התכתבויות בעלות אופי מיני, באמצעות הפרופיל הפיקטיבי וחשבונות קודמים שניהל למטרה זו.
4. בעובדות האישומים השונים נטען, בעיקרי הדברים, כלהלן:

אישום ראשון (הקטינה י.מ., ילידת שנת 2008, כבת 11 שנים במועדים הרלוואנטיים):

ביום 31.07.19 צפתה הקטינה בסרטון בו נראה אדם שצילם את רגליו בשידור חי. הקטינה כתבה לאותו אדם **"למה אתה מצלם את הרגליים שלך? זה לא מעניין"**. הנאשם השיב מיד לקטינה, באמצעות הפרופיל הפיקטיבי, **"מה את רוצה? שהוא יראה את הזין שלו?"**^[1]. בהמשך פנה הנאשם לקטינה, בשיחה פרטית, והחל להתכתב עמה. הקטינה כתבה לנאשם שהיא בת 12, כאשר הנאשם השיב לה בתגובה: **"אה חח אני קצת יותר אבל את בוגרת בראש?"**, וטען בפניה כי הוא בן **"19 חח"**.

בהמשך ההתכתבות, בהתייחס לסרטון הנ"ל, כתב הנאשם לקטינה: **"בסוף משהו יראה ת'זין שלו חח זה כבר קרה פעם"**, והוסיף **"משעמם לי.. תחליטי מה לעשות, אם אני אחליט זה יגמר לא טוב.. אם הבנת חח.. אני גם ככה מדבר איתך מהמקלחת חח אבל תשמרי את זה בסוד"**. בהמשך כתב הנאשם: **"להרגיש חופשי אבל? או שזה מפריע? אפשר לזרום? אבל שישאר בינינו.. את לבד? בא לי ממש.. כאילו לבד רק שאת רואה את ההודעות.. שאני לא אתבייש.. אני זורם חחח בא לי ממש.. לגלות לך מה מצב אצלי? אני עכשיו יושב ולפעמים גם עומד, מסתכל על המראה ומסתכל על עצמי, אני ערום.. וממש בא לי לעשות חח.. הוא זז מת שאני אגע בו.. מרשה לי? באסה שזה עומד ולא לגעת"**.

הקטינה כתבה לנאשם **"דיי"** והוא בתגובה: **"תגידי תודה שאני לא מפעיל לך מצלמה"**. כאשר כתבה לו הקטינה שאם ימשיך תחסום אותו, השיב: **"מה עשיתי.. אני רק שואל.. לא עשיתי משו שאת לא רוצה.. חצופה.. נעלבתי.. אני בחיים לא יעשה לך משהו נגד רצונך"**. לאחר מכן, במשך כשבוע ימים, המשיך הנאשם לשלוח הודעות פרטיות לקטינה, גם לאחר שלא השיבה לפניותיו, בכותבו בין השאר: **"למה את לא מדברת איתי, את רוצה שאני אחסום אותך וזה?"**

בהמשך הדברים חסמה הקטינה את הנאשם, אך לאחר מכן הסירה את החסימה בהנחיית אביה. ביום 23.08.19 כתב הנאשם לקטינה הודעות נוספות. הקטינה ציינה בפני הנאשם שהיא בת 11 שנים, אך למרות זאת בשלב מסוים כתב לה הנאשם: **"אני במיטה חח.. את באה לידי.. אני כאילו ישן.. יש מקום"**. גם למחרת שלח הנאשם לקטינה מספר הודעות, לרבות בהקלטה, ולבסוף הודעה קולית בה הוא נשמע **גונח וצועק את שמה**.

על רקע עובדות אלה הואשם הנאשם, באישום הראשון, בעבירה של **הטרדה מינית** לפי הוראות סעיפים 3(א)(3) ו-4(4) יחד עם סעיף 5(א) לחוק למניעת הטרדה מינית.

אישום שני (הקטינה ט.ד, ילידת שנת 2005, כבת 13 שנים במועדים הרלוואנטיים):

במועד שאינו ידוע במדויק במהלך חודש מרץ 2019 פנה הנאשם לקטינה, באמצעות הפרופיל הפיקטיבי, **תוך שהזדהה כנער בן 17**. בין היתר שאל הנאשם את הקטינה בת כמה היא והאם יש לה חבר. בהמשך שלח הנאשם לקטינה תמונה, הניתנת לצפייה פעם אחת בלבד, שבה **איבר מין זכרי**. בתגובה שאלה הקטינה למה שלח את התמונה והנאשם השיב כי שכח שאמרה לו לא לשלוח.

הנאשם שלח לקטינה הודעה קולית, בה תיאר סיטואציות ואקטים מיניים, אותם היה רוצה לממש עמה. **גם לאחר שהקטינה כתבה לנאשם כי היא בת 13 והוא מגעיל אותה**, שלח לה הנאשם עוד הודעה קולית, בה הוסיף ותאר מעשים מיניים שהיה רוצה לעשות עמה, וביקש ממנה שתשלח לו תמונות שלה. בשלב זה חסמה הקטינה את הנאשם והוא לא יכול היה לשלוח לה הודעות נוספות.

על רקע עובדות אלה הואשם הנאשם, באישום השני, בעבירה של **הטרדה מינית** לפי הוראות סעיפים 3(א)(3) ו-4(4) יחד עם סעיף 5(א) לחוק למניעת הטרדה מינית.

אישום שלישי (הקטינה ש.ע, ילידת שנת 2005, כבת 13 שנים במועדים הרלוואנטיים):

ביום 11.02.18 פנה הנאשם אל חברתה של הקטינה באמצעות הפרופיל הפיקטיבי, בעת שהשתיים היו יחד. הקטינה, שרצתה לברר את כוונותיו של הנאשם, הציעה לחברתה לשוחח עמו כדי לראות "אם הוא סוטה או לא ואז נדווח עליו". בשלב זה פנה הנאשם לקטינה בצ'אט פרטי, באמצעות הפרופיל הפיקטיבי, והחל להתכתב עמה **תוך שהציג עצמו כבן 19**. כך, בתגובה לאחת התמונות שהעלתה הקטינה לעמוד האינסטגרם שלה כתב לה הנאשם: "**את יודעת שאת יכולה להיות דוגמנית? ... חח כי לא לכל הבנות יש גומות מעל התחת (סליחה על המילה).. ולך יש וזה מושלם**". כמו כן, כתב הנאשם: "**לפי שהבנת אני קצת שובב זה בסדר? כאילו לא רוצה להסתיר ממך ושזה יבוא לך בבום**".

בהתכתבות מאוחרת יותר, משכתבה הקטינה לנאשם שסיימה להכין שיעורי בית, השיב לה הנאשם: "**ואני יצאתי ממקלחת בדיוק שם בוקסר חח.. איזה תזמון.. למה את מציצה לי**". הנאשם הוסיף, בהמשך: "**חחח בא לי.. אם את מבינה**". כאשר הקטינה השיבה שלא הבינה מה כוונתו, ענה הנאשם: "**בא לי כאילו להתפרק.. בא לי לעשות!! חח**". הקטינה שאלה "עם מי", והנאשם השיב: "**כרגע אין לי אבל עשיתי.. אני לא בתול.. אבל יש לי רק ת'יד כרגע**". הנאשם הוסיף ושאל: "**עשית כבר פעם**", ומשהשיבה לו שהיא רק בת 14, הנאשם לא חדל ממעשיו ושאל: "**מה הכי קרוב שלך לזה כאילו?**". הקטינה השיבה בתגובה שאינה מעוניינת לדבר על זה, והנאשם אמר: "**אין שבא לך.. ואי בא לי רצח אוף**".

בהמשך ההתכתבות כתב הנאשם לקטינה "אני רוצה לעשות ביד ולדבר איתך תוך כדי... זה יעזור לי להירגע נרא[ה] לי", ביקש: "**תגידי לי מה לעשות...**" והוסיף "**תגידי לי תעשה.. זה יגרה אותי.. תגידי לי תעשה ביד**". כאשר הקטינה אמרה לנאשם שקר לה והיא מחליפה בגדים, ביקש ממנה הנאשם: "**תראי לי.. חח צלמי לי מה את לובשת.. עליך.. או שתראי לי אותך מתלבשת**". הקטינה כתבה "לא חושבת" אך הנאשם המשיך וכתב: "**תגידי לי אז מה שאמרתי לך להגיד לי.. זה מגרה מאמי**". הקטינה כתבה לנאשם "**בסדר אבל אני בת 14**", והנאשם השיב: "**את בסוף תלמדי.. אני מת לעשות**".

על רקע עובדות אלה הואשם הנאשם, באישום השלישי, בעבירה של **הטרדה מינית** לפי הוראות סעיפים 3(א)(3) ו-4(4) יחד עם סעיף 5(א) לחוק למניעת הטרדה מינית.

אישום רביעי (הקטינה ע.ת, ילידת שנת 2004, כבת 14 שנים במועדים הרלוואנטיים):

כשנה וחצי עובר ליום 05.01.20 פנה הנאשם לקטינה באמצעות הפרופיל הפיקטיבי, בעת שהיתה כבת 14, והחל להחמיא לה על תמונות ודברים שכתבה. **הנאשם הציג עצמו כבן 17 שנים, כאשר הקטינה כתבה לו שהיא בת 14 וחצי**. למרות זאת הציע הנאשם לקטינה שוב ושוב להיפגש עמו, אך הקטינה סירבה.

בשלב מסוים, משהנאשם לא הניח לקטינה, היא חסמה אותו. בתגובה שלח הנאשם לקטינה הודעות באמצעות יישומון "וואטסאפ", אשר מחמיאות למראה החיצוני שלה ובהן כתב שהוא "**בקטע שלה**".

ושהוא רוצה **"שיהיה ביניהם משהו"**. הנאשם כתב לקטינה שהוא **"חרמן"**, שאל אותה האם היא רוצה לבוא אליו ושלח לה **הודעה קולית בה נשמע גונח**. כאשר הקטינה לא השיבה להודעותיו, שלח לה הנאשם הודעות קוליות, בהן צעק וטען שהיא **"ילדה קטנה שלא עונה לו"**.

במהלך ההתכתבויות ביניהם שלח הנאשם לקטינה הודעות בהן **הודיע לה שהוא נמצא ביישוב בו היא מתגוררת**. הקטינה ענתה: **"אין לך מה להיות פה"** והנאשם השיב: **"את פה אז גם אני אהיה פה"**. במועד מאוחר יותר הגיע הנאשם ליישוב ואיתר את הקטינה בעת שצעדה ברחוב סמוך לביתה. הנאשם עצר את רכבו בסמוך לקטינה, יצא מרכבו, התקרב אליה ושאל אותה: **"אין חיבוק? אין נשיקה?"**. הקטינה לא הבינה במי מדובר ולאחר שהנאשם הזדהה בפניה שאלה אותו: **"מה אתה צריך?"**. הנאשם השיב: **"באתי לראות אותך"** והקטינה ענתה שאינה מעוניינת לראותו והתרחקה מהמקום.

בהמשך חסמה הקטינה את הנאשם הן באינסטגרם והן בוואטסאפ. חרף זאת הוסיף הנאשם וכתב לקטינה תגובות בוטות באינסטגרם, **"איזה תחת יפה, איזה גוף יש לך"**, ומשהקטינה לא הגיבה כתב: **"דחוף בפרטי, תעני לי בפרטי"**. כמו כן כתב הנאשם לקטינה **שאם תמשיך שלא לענות לו הוא ישלח לה תמונה של איבר מינו**.

על רקע עובדות אלה הואשם הנאשם, באישום הרביעי, בעבירה של **הטרדה מינית** לפי הוראות סעיפים 3(א)(3) ו-4(4) יחד עם סעיף 5(א) לחוק למניעת הטרדה מינית. בנוסף, נוכח העובדה שבאישום זה בלש הנאשם והתחקה אחר הקטינה, בכך שאיתר אותה בסמוך לביתה והטריד אותה, הואשם הנאשם גם בעבירה של **פגיעה בפרטיות**, לפי הוראות סעיף 2(1) לחוק הגנת הפרטיות.

אישום חמישי (הקטינה ת.ב, ילידת שנת 2006, כבת 12-13 שנים במועדים הרלוואנטיים):

במועד שאינו ידוע למאשימה, במהלך שנת 2018, פנה הנאשם אל הקטינה באמצעות הפרופיל הפיקטיבי. **הקטינה מסרה לנאשם כי היא בת 12, ומשהלה הציג עצמו כבן 19 חסמה אותו** מלפנות אליה.

ביום 11.11.19 פנה הנאשם בשנית אל הקטינה וכתב לה: **"...המהממת מה קורה התגעגעתי"**. הקטינה השיבה: **"אתה יודע שאתה גדול ולא מתאים שנדבר"**, אך חרף זאת הוסיף הנאשם ושלח לה הודעות רבות, למרות שביקשה ממנו לחדול.

בשלב מסוים במהלך ההתכתבות עם הנאשם הגיעה הקטינה לביתה של חברתה, בת 13 (להלן - החברה). כאשר הבינה החברה שהקטינה מתכתבת עם גבר מבוגר, היא שלחה לנאשם הודעה מחשבון האינסטגרם שלה, בה כתבה לו שזה **"לא לעניין"** שגבר בגילו ישוחח עם ילדה בת 13. הנאשם השיב כי זה לא מפריע לקטינה ובתוך כך המשיך להתכתב עם הקטינה וכתב לה: **"תבואו אליי לאכול גלידה בחולון"** ו**"אם את לא תבואי אני אבוא אליך"**. הנאשם שאל את הקטינה היכן היא גרה והוסיף: **"שלא תחשבי שאני פדופיל או משהו"**.

הקטינה והחברה התקשרו לנאשם, בשיחת וידאו בה הסתירו את פניהן, וביקשו ממנו להפסיק לשלוח להן הודעות תוך שאמרו לו שהוא גדול מהן ומציק להן. בתגובה לשיחה כתב הנאשם: **"לא מדברת עם מפקדות רעות.. ויש לך קול סקסי אבל חוץ מזה את רעה"**. כאשר החברה כתבה לנאשם כי תפנה למשטרה, מחק הנאשם את כלל ההתכתבויות.

על רקע עובדות אלה הואשם הנאשם, באישום החמישי, בעבירה של **הטרדה מינית** לפי הוראות סעיפים 3(א), 3(3) ו-4(4) יחד עם סעיף 5(א) לחוק למניעת הטרדה מינית.

ב. השתלשלות ההליכים המשפטיים ועיקרי הכרעת הדין:

5. בדיונים המקדמיים, לרבות במתכונת של גישור, לא הגיעו הצדדים לכלל הסכמות. התיק הועבר אפוא לפניי, הן לשמיעת הראיות והן לשמיעת בקשות מקדמיות שב"כ הנאשם הודיע כי יגיש לפי הוראות סעיף 108 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982.

6. הבקשות נדונו לפניי והגם שהבקשות נדחו בעיקרן, נעתרתי לבקשת ההגנה לקבלת חומרי החקירה שנאספו במסגרת תיק פל"א נוסף, שנגזז (להלן - תיק החקירה הנוסף); והכל כאמור בהחלטה שניתנה בבקשות אלה (ר' בפרוטוקול, עמ' 14 שורה 22 ואילך). בתמצית יצוין כאן, כי תיק החקירה הנוסף עניינו בחקירה שהתפצלה מחקירת האירוע מושא האישום השני, כאשר הנאשם נחשד במסירת פרטי המתלוננת דשם לחשוד נוסף, אשר נחקר אף הוא בחשד להטרדה מינית באינטרנט של אותה מתלוננת.

7. לאחר מתן ההחלטה שבו הצדדים לשוב להליך הגישור והגיעו להסדר טיעון, שנערך בכתב (ר' בבקשה מס' 30), בו הוסכם על המתווה הדיוני הבא:

יוגש כתב אישום מתוקן, שעיקריו תוארו לעיל, והנאשם יודה בעובדותיו. מדובר בכתב אישום שבו נערכו מספר תיקונים בהשוואה לכתב האישום המקורי, לרבות בהשמטת אישום נוסף שנגע למתלוננת נוספת.

התביעה תגיש לבית המשפט תיק מוצגים הכולל את ראיותיה, ובנוסף יוגש לבית המשפט תיק החקירה הנוסף.

בטרם הכרעת הדין ייטענו ב"כ הצדדים טיעונים משפטיים בלבד.

8. הנאשם הודה אפוא בעובדות כתב האישום המתוקן וב"כ הצדדים טענו את טענותיהם, כאשר הסניגור הגיש - בנוסף לסיכומיו בעל-פה - גם מספר מסמכים בכתב, בהיקף ניכר. יובהר, כי הגם שהנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן, הסניגור עתר לכך שבית המשפט יורה על זיכוי מטעמי הגנה מן הצדק. זאת, תוך העלאת מספר טענות בשני ראשים עיקריים:

האחד, התנהלות לא תקינה של היחידה החוקרת, שבאה לידי ביטוי במגוון פגיעות-נטענות בזכויותיו של הנאשם כחשוד בפלילים - לרבות פגיעה בזכות ההיוועצות של הנאשם בחקירותיו, תחקור פסול באיומים ובהשפלות, תיעוד משובש של החקירות, "זיהום" חקירות המתלוננות ועריכת חיפושים בלתי חוקיים. פגיעות אלה, כך לשיטת ב"כ הנאשם, יוצרות "מסה קריטית" של תקלות וסטיות מסדרי החקירה ואיסוף הראיות התקינים, באופן המחייב את זיכוי של הנאשם.

השני, קיומה של אכיפה בררנית נגד הנאשם. בהקשר זה נטען כי המאשימה סגרה בשנים האחרונות, בגדרי הליך של "הסדר מותנה", מקרים דומים ואף חמורים יותר מעניינו של הנאשם, וגם סגרה את תיק החקירה הנוסף (שכזכור נפתח נגד החשוד הנוסף).

9. נוכח המתווה הדיוני האמור נדרש בית המשפט, במסגרת הכרעת הדין, לניתוח ראייתי של מכלול המוצגים הרבים שהוגשו, והכל כאמור שם. כאן רק יצוין, ובתמצית, כי טענות ההגנה נדחו בהכרעת עמוד 5

הדין, כלהלן:

הבחינה המפורטת של המוצגים הרבים שהוגשו - לרבות הודעות הנאשם, שתועדו בכתב ובווידיאו - לא העלתה כל אינדיקציה לפגיעות מהותיות בזכויות הנאשם במהלך החקירה. טענות הנאשם להתנהלות לא תקינה של היחידה החוקרת נדחו ונקבע כי חומרי החקירה מלמדים דווקא על חקירה שנערכה בגדרי הסביר, לרבות בכל הקשור לזכות ההיוועצות של הנאשם ולאופן תיעוד חקירותיו (ר' בפסקה 62 ואילך להכרעת הדין).

אמנם נמצא כי בשתי הזדמנויות התבטאו חוקרים כלפי הנאשם באופן בוטה ובלתי ראוי, בפרט במקרה אחד בו אמר חוקר לנאשם שהוא "פדופיל"; אמירה שהיה על החוקר להימנע מאמירתה. עם זאת, מדובר בשתי התבטאויות בודדות במהלך חקירה בהיקף ניכר, שאין כל אפשרות לומר כי הן עשויות לגבש לנאשם הגנה מן הצדק.

טענות ההגנה לאכיפה בררנית נדחו כולן (ר' בפסקה 72 ואילך להכרעת הדין). לעניין הטענה בהקשר לגניזת תיק החקירה הנוסף נקבע כי קיימים הבדלים מהותיים בין עניינו של הנאשם דנא לבין עניינו של החשוד דשם, הן בנסיבות הביצוע והן - ובעיקר - בתשתית הראייתית. בהתחשב בהבדלים אלה, גם אם נניח שראוי היה להרחיב או להעמיק את החקירה נגד החשוד הנוסף, לא ניתן לומר שבגניזת תיק החקירה הנוסף היתה משום אכיפה בררנית נגד הנאשם אשר מגבשת לו הגנה מן הצדק.

עוד נקבע, כי ההגנה לא הצביעה על קיומה של "קבוצת שוויון" רלוואנטית, שכלפיה ננקטת מדיניות של אי אכיפה במקרים דומים לעניינו של הנאשם, ולמעשה ההיפך הוא הנכון. המקרים שאליהם הפנתה ההגנה, אשר נסתיימו בהסדרים מותנים, למעשה אינם רלוואנטיים לעניינו של הנאשם, שעניינו לא יכול היה להסתיים בדרך זו. בנוסף, המקרים שאליהם הפנתה ההגנה, רובם ככולם, שונים מהותית מנסיבות הפרשה דנא והנאשם דנא.

אגב כך, ותוך הפניה לפסיקה, נקבע כי אין לקבל את טענת ההגנה שלפיה ביצוע הטרדות מיניות באמצעות האינטרנט מצוי ברף חומרה נמוך יחסית. עוד הובהר, כי דווקא כאשר מדובר בקורבנות קטינים, לביצוע כאמור עשוי להיות פן חומרה נוסף בשל הקושי של הוריהם להגן עליהם מפני מעשים ברשת.

לבסוף הוטעם, לעניין הטענה לאכיפה בררנית, כי בפרשה דנא מתקיימות כמה וכמה נסיבות חומרה מצטברות, שכן מדובר בביצוע שיטתי ומתמשך של עבירות נגד חמש קטינות. הנאשם השתמש בפרופיל פיקטיבי, תוך הצגת מצגי שווא בעניין גילו ומניפולציות שונות שלעיתים התקרבו כדי איומים. הנאשם המשיך במעשיו על-אף בקשות מפורשות מצד המתלוננות שיחדל מהם וגם נוכח פעולות סירוב. בנוסף, באישום השני שלח הנאשם למתלוננת תמונה של איבר מין זכרי ובאישום הרביעי בלש והתחקה אחר המתלוננת, באזור מגוריה, פגש בה והטריד אותה, ואף ביקש להיפגש עם קטינות-מתלוננות נוספות.

בנסיבות אלה, כך נקבע, אין אפשרות לומר כי הבאתו של הנאשם לדין - לפני בית המשפט - עומדת **"בסתירה מהותית לעקרונות של צדק והגינות משפטית"** (כלשון סעיף 149(10) לחסד"פ). לפיכך, וכאשר, לא היתה מחלוקת על העובדות הנטענות בכתב האישום המתוקן - בהן כאמור הודה הנאשם לפניי במפורש - הנאשם הורשע, בהכרעת הדין, בכל העבירות שבהן הואשם בכתב האישום המתוקן (ר' בפסקה 90 להכרעת הדין).

ג. עיקר תסקיר שירות המבחן:

11. לאחר שניתנה הכרעת הדין (ביום 03.10.2021) עתר ב"כ הנאשם לדחיית מועד שמיעת הטיעונים לעונש לצורך קבלת תסקיר שירות המבחן, תוך שצוין כי הנאשם משתתף בטיפול לעברייני מין במרכז "מעגלים", בפיקוח שירות המבחן. באותו שלב הסכימה המאשימה לבקשה ובית המשפט נעתר לה והורה כמבוקש - תוך קביעת מועד לשמיעת הראיות והטיעונים לעונש ליום 02.03.2022 (בפרוטוקול, עמ' 30-31).
12. בין לבין נתגלעה מחלוקת חריפה בין הצדדים. ביום 06.12.2021 הגיש ב"כ המאשימה בקשה להקדמת הכנת התסקיר ומועד שמיעת הטיעונים לעונש, וזאת נוכח מידע שהגיע למאשימה אודות הפסקת ההליך הטיפולי במרכז "מעגלים" (ר' בקשה מס' 51). ב"כ הנאשם הגיב לבקשה בחריפות, הגם שלא הכחיש את הפסקת ההליך הטיפולי האמור. ב"כ הנאשם טען בתגובתו כי הנאשם שולב באופן פרטי בהליך טיפולי, במוסד מוכר, וביקש לדחות את הבקשה.
13. בהתייחסות שירות המבחן לסוגיה (מיום 27.12.2021) צוין כי בחודש אוקטובר 2021 עלו אינדיקציות שהנאשם הפר את התנאים המגבילים ותנאי הטיפול, בכך שהשתמש ברשתות חברתיות והחזיק בטלפון חכם. בפגישה שנערכה עמו הכחיש הנאשם תחילה את ההפרות, אך לאחר מכן הודה בהן תוך שנאחז בעמדה קורבנית המצדיקה את התנהגותו. בנסיבות אלה הוצע לנאשם להשתלב במסגרת הסגורה של הוסטל "מעגלים", אך הוא סירב לכך בתוקף. שירות המבחן הוסיף והעריך כי הטיפול המוצע מטעם הנאשם, במרכז "אלון מרגלית" - שהטיפול בו הוא אמבולטורי ולא אינטנסיבי - אינו מהווה מענה התואם את צרכיו של הנאשם ואת רמת הסיכון שבמצבו. לבסוף צוין, כי נוכח עומס העבודה על שירות המבחן לא תהיה אפשרות להקדים את מועד הגשת התסקיר ויתכן שאף תידרש דחייה לשם כך.
14. לאחר שב"כ הצדדים הוסיפו והגישו תגובות נוספות קבעתי כי מועד הטיעונים לעונש יעמוד בעינו, וכי על שירות המבחן לעשות כל מאמץ על מנת שהתסקיר יוגש במועד. התסקיר אכן הוכן מספר ימים לפני המועד שנקבע (ביום 28.02.2022).
15. בתסקיר מפורטות נסיבות חייו של הנאשם, יליד שנת 1987 (בן 35 שנים כיום), גרוש, המתגורר בבית הוריו בבת-ים. הנאשם סיים 12 שנות לימוד, אך ללא תעודת בגרות. הנאשם שירת בצבא כנהג ולאחר שחרורו השתלב בלימודי בדיקת תוכנה במכללה, אך בשל הישגים נמוכים הפסיק את לימודיו. התסקיר מרחיב בתיאור התפתחותו המינית של הנאשם וקשריו הזוגיים, לרבות עם גרושתו, פרטים שלא יצוינו כאן בשל צנעת הפרט. כאן רק יצוין כי הנאשם שלל משיכה מינית סוטה, לרבות לקטניות, הגם שהודה כי בעת ביצוע העבירות חש עוררות מינית גבוהה ופנטזיות מיניות כלפי הקטניות עמן דיבר.
16. שירות המבחן ציין את פרטי היכרותו עם הנאשם במסגרת הליכי המעצר. באותה עת עלה כי לנאשם, שאין לחובתו הרשעות קודמות, הסתגלות תקינה לאורך השנים, תפקוד חברתי תקין ויציבות תעסוקתית. לצד זאת התרשם שירות המבחן מנאשם בעל דימוי עצמי וגברי נמוך, אשר מנוהל על ידי חוויות דחייה ונחיתות אל מול אשתו ובנות גילו, מתקשה בתקשורת עם נשים, בביטוי רגשי ובניהול מערכת יחסים בריאה ושוויונית.
17. עוד בלטו עמדותיו הבעייתיות של הנאשם כלפי מין ומיניות, עיוותי חשיבה, קשיים בבחינה עצמית ביקורתית וכן קושי בוויסות עצמי ומיני. בנסיבות אלה העריך שירות המבחן כי במצבו של הנאשם ישנו

סיכון להתנהגות מינית פוגענית ובלתי מווסתת כלפי קטינות, ולא רק במרחב הווירטואלי. שירות המבחן המליץ אפוא באותו השלב על העמדת הנאשם בפיקוח, שבמסגרתו שולב הנאשם בחודש יולי 2020 בשלב טיפולי א' במרכז יום "מעגלים" לשיקום מונע לעברייני מין. ואולם, כעבור כחצי שנה נתקבל דיווח על התנהלות בעייתית של הנאשם בטיפול ובקשר עם גורמי הטיפול, אשר התבטאה בהתנהלות מסתירה ומניפולטיבית ובבקשות חוזרות ונשנות לשינוי תנאי השחרור, לרבות בניגוד לחוזה הטיפול.

18. לאחר תקופת השעיה ושיחה שנערכה בין הנאשם לבין גורמי הטיפול, בשיתוף השירות, ביטא הנאשם נכונות להמשיך הטיפול ולשינוי התנהלותו. הנאשם שב לטיפול ונראה היה כי חל שיפור בהתנהלותו. ואולם, בחודש נובמבר 2021 היה הנאשם מעורב באירוע חריג בכך שהשתמש ברשתות חברתיות והחזיק בטלפון חכם למרות האיסור על כך. כאמור, כפי שצוין בהתייחסות שירות המבחן מיום 27.12.2021, תחילה שלל הנאשם את ההפרות, אך בהמשך הודה בהפרות מתמשכות, אותן תירץ בבדידותו תוך שנאחז בעמדה קורבנית. גם מפגש עם המפקחים (בני משפחתו) לא הניב שינוי בעמדותיו של הנאשם ועל כן הוצע לו להשתלב במסגרת הסגורה של הוסטל "מעגלים", על מנת להגביר את המעורבות הפיקוחית. דא עקא שהנאשם סירב בתוקף להצעה זו ועל כן הטיפול במרכז "מעגלים" הופסק.

19. בהמשך, בעצת סניגורו ביקש הנאשם להשתלב במרכז "התחלה חדשה", אך נמצא כלא מתאים. בנסיבות אלה ונוכח התרשמות שירות המבחן מהתנהלות בעייתית ומסתירה - לרבות תוך תמרון בני המשפחה וגורמי הטיפול, וכן הפרות חוזרות ונשנות של התנאים המגבילים - ביקש השירות לבטל את צו הפיקוח. החלטה בעניין לא התקבלה והנאשם השתלב מיוזמתו במרכז "אלון מרגלית", שכאמור להערכת השירות אינו מהווה מענה התואם את צרכיו של הנאשם ואת רמת הסיכון שבמצבו. בפני שירות המבחן ביטא הנאשם שביעות רצון מהטיפול במרכז "אלון מרגלית" ומוטיבציה להמשיך בו. גורמי הטיפול שם מסרו כי הנאשם מצוי בשלבים ראשוניים של הטיפול ומבטא נכונות לשיתוף פעולה ומוטיבציה לשיקום.

20. בהתייחס לעבירות דנא תיאר הנאשם את ביצוען לרקע תקופת חיים רגרסיבית ממושכת בחייו, שהתאפיינה במתיחות וחוסר סיפוק בקשר הנישואין עם אשתו. הנאשם מסר כי באותה תקופה התמודד עם מצב רגשי ירוד ותחושות של בדידות, חוסר נראות וביטחון עצמי ירוד. הנאשם תיאר שימוש קבוע באינטרנט - שאופיין בשיחות עם קטינות, חלקן בעלות אופי מיני - כחלק מדרכו להפיג את התחושות השליליות שחווה מבחינה אישית וזוגית.

21. בדבריו התייחס הנאשם לאופן המניפולטיבי בו פעל: כאשר הציג עצמו כצעיר מכפי גילו, השתמש בתמונות שאינן שלו והסתיר את המעשים מאשתו. הנאשם תיאר חיפוש מכוון של קטינות, תוך תפיסתן כאובייקטים זמינים ונוחים יותר לסיפוק צרכיו. באשר לשימוש המקוון ציין הנאשם את האנונימיות והזמינות של פלטפורמת האינטרנט, כאשר סבר כי אינו גורם נזק לקטינות וכי לא ייתפס. אשר לעבירה שעניינה פגיעה בפרטיות תיאר הנאשם כי כוונתו היתה לפגוש בקטינה במקום מגוריה ואף לקיים עמה יחסי מין, אולם עת ראה אותה נבהל ונסוג בו מתכניתו.

22. בדבריו נטל הנאשם אחריות מילולית על מעשיו, תוך הבעת חרטה והכרה בפוגעניות שבמעשיו. עם זאת בלט בדברי הנאשם חוסר הלימה בין אמירותיו השכלתניות לבין האפקט הרגשי, וניכר היה כי הוא מדקלם תכנים שלמד בטיפול. כמו כן נראה שהנאשם אינו מכיר באופן מספק בחומרת מעשיו, מצמצם מרמת הסיכון בה הוא מצוי ובמידת נזקקותו לטיפול ובנוסף מציג עמדה קורבנית בנוגע למצבו

המשפטי והקשר עם שירות המבחן.

23. שירות המבחן בחן את גורמי הסיכון אל מול גורמי הסיכון בחן השירות את נסיבות ביצוע העבירות, כאשר הנאשם יצר קשר עם קטינות צעירות ממנו, עמן לא היתה לו היכרות קודמת. הנאשם פעל באופן חזרתי, במשך תקופה של כשנתיים, כלפי מספר קורבנות, באופן מניפולטיבי ונצלני. קיימת חזרתיות במעשי הנאשם וניכרת הסלמה בדפוס הפעולה, שבאה לידי ביטוי ביציאה מהעולם הווירטואלי למפגש עם אחת מהקורבנות באזור מגוריה. נוכח דיווחי הנאשם על עוררות מינית שחש בעת הביצוע, כמו גם אופי העבירות והימשכותן, לא ניתן לשלול משיכה מינית סוטה לקטינות, הגם שהדבר טעון בדיקה מעמיקה יותר. עוד נשקלה הבעייתיות החוזרת ונשנית בקשר עם גורמי הטיפול, קשיי הנאשם לעריכת שינויים, וכן חוסר הצלחת בני משפחתו לפעול כלפיו באופן סמכותי ומציב גבולות.

24. אשר לגורמי הסיכון לשיקום התייחס שירות המבחן לבושה ולחרטה שמביע הנאשם, בעת הנוכחית, ולהכרתו המילולית באחריות למעשיו ובצורך בעריכת שינויים. עוד נשקל קיומם של גורמי תמיכה משפחתיים, על אף השפעתם המצומצמת כאמור, וכן היציבות התעסוקתית לאורך השנים ושיתוף הפעולה של הנאשם בהגעה למפגשים עם קצין המבחן ומסירת מסמכים בעניינו. במכלול נסיבות אלה הגיע שירות המבחן למסקנה לפיה קיימת רמת סיכון להישנות ביצוע עבירות וכן צרכים טיפוליים מגוונים אצל הנאשם. לפיכך, במידה והנאשם ישולב בטיפול במסגרת טיפולית אינטנסיבית וכוללנית, כגון הוסטל "מעגלים", עשויה רמת הסיכון במצבו להצטמצם. דא עקא שהנאשם ביטא כאמור התנגדות נחרצת להשתלבות בטיפול הדוק שכזה, ובנסיבות אלה לא נוצר פתח להתערבות שירות המבחן וממילא להמלצה שיקומית.

ד. המשך ההליכים והראיות לקביעת העונש:

25. במועד שנקבע לשמיעת הראיות והטיעונים לעונש שוב עתרה ההגנה לדחייה, בעיקר על מנת להגיש חוות דעת מטעמה, וזאת על אף הזמן הניכר שכבר חלף ממועד מתן הכרעת הדין. ב"כ הנאשם ציין כי רק לאחרונה פנה לגב' מורן דודיאן, קרימינולוגית ועובדת סוציאלית, אשר ציינה כי יידרשו לה חודשיים נוספים להכנת חוות דעת בעניינו של הנאשם (ר' גם בבקשה מס' 61). המאשימה התנגדה נחרצות לדחייה נוספת של הטיעונים לעונש, אך לפני משורת הדין ועל מנת לאפשר להגנה להביא חוות דעת מטעמה, בטרם גזירת הדין, נעתרתי לבקשה.

26. במועד הנדחה הגישו שני הצדדים ראיות לקביעת העונש. ב"כ המאשימה הגישה הצהרת נפגעת עבירה, שנכתבה על ידי אמה של הקטינה-המתלוננת באישום הראשון, ילידת שנת 2008 אשר היתה כבת 11 שנים בעת ביצוע העבירות (סומנה ע/1). בהצהרה מצינת האם כי ביצוע העבירות גרם למתלוננת לחוסר ביטחון וחוסר אמון, פחד להסתובב לבד, לחזור מבית הספר לבדה או אף להישאר בבית, כך שהמשפחה נאלצה לדאוג לליווי צמוד.

27. ב"כ הנאשם, מצידו, הגיש מסמכים הנוגעים להליכי הטיפול בשלבי במעצר (ס/1 עד ס/3), תעודות הצטיינות (ס/5) ושני מכתבים ממרכז "אלון מרגלית" (ס/6). עוד הגיש הסניגור את חוות הדעת שערכה גב' דודיאן (הוגשה וסומנה ס/4).

28. חוות הדעת ס/4 היא רחבת-היקף, ומתארת בהרחבה את נתוניו האישיים של הנאשם, תולדות

חייו, משפחתו, וכן את התפתחותו המינית ואת הרגליו המיניים. חוות הדעת גם עומדת על פרטי העבירות שבהן הורשע הנאשם וכן על ההליכים הטיפוליים שעבר הנאשם עד עתה.

29. גב' דודיאן נפגשה פעם אחת עם הנאשם, שהגיע לפגישה יחד עם אביו (ר' 4/ס, סעיף 32 ואילך). גב' דודיאן התרשמה מגבר בעל אישיות לא בשלה, חסר ביטחון ובעל ערך עצמי וגברי נמוכים, ועם דפוסי התקשרות פסיביים. עם זאת, גב' דודיאן התרשמה גם שהנאשם מכיר בצורך בטיפול, מבקש להוביל שינוי בחייו ואף מצליח להביע "אמפתיה ראשונית" כלפי נפגעות העבירה ו"הבנה ראשונית" לחומרת מעשיו. גב' דודיאן התרשמה עוד, כי הנאשם נעדר מיומנויות להתמודדות עם מצבי דחק (שם, סעיף 37 ואילך). רמתו הקוגניטיבית של הנאשם אמנם לא נבדקה, אך הרושם היה שהיא נמוכה מהמוצא.

30. גב' דודיאן התייחסה להפרות מצד הנאשם של תנאי הטיפול ("מעידות" כהגדרתה), וציינה כי אין לראות בהן אינדיקציה לחוסר יכולת להיתרם מההליך הטיפול אלא כחלק אינטגרלי מההליך שהנאשם עבר ועדיין עובר. בנסיבות אלה, ונוכח הירתמות הנאשם לטיפול במרכז "אלון מרגלית", המליצה גב' דודיאן לתת בפרשה זו משקל מכריע לשיקולי השיקום ולהימנע מהטלת עונש ממשי של מאסר בפועל, אשר לדידה עלול להביא לרגרסיה במצבו הנפשי של הנאשם ובהישגיו הטיפוליים.

31. לאחר שעיינה בחוות הדעת האמורה ציינה ב"כ המאשימה כי אינה מתנגדת להגשתה, אך מתחה עליה ביקורת בשתי נקודות מצטברות: ראשית הפנתה ב"כ המאשימה לכך שבחוות הדעת צוין כי "אין אינדיקציה חד משמעית לקיומה של סטייה מינית פדופילית חרף העובדה שחלק מקורבנותיו היו קטינות" (בסעיף 15 לחוות הדעת). לשיטת ב"כ המאשימה מדובר בטעות גסה - משום שכל הקורבנות היו קטינות - טעות שכשלעצמה מלמדת כי אין ליתן משקל לחוות הדעת. שנית הצביעה ב"כ המאשימה על העובדה שגב' דודיאן פגשה בנאשם פעם אחת בלבד, כאשר מפגישה חד פעמית זו היא מבקשת להסיק מסקנות טיפוליות מרחיקות לכת (בפרוטוקול, עמ' 44 שורה 13 ואילך).

32. בתגובה לביקורת זו הוסיפה ההגנה והגישה התייחסות משלימה של גב' דודיאן (ר' בבקשה מס' 65), בה היא מבהירה כי התייחסה בדבריה הנ"ל למעשיו המיניים של הנאשם "בכללותם", כאשר התנהלותו המינית של הנאשם "הופנתה תחילה לנשים בוגרות ולמעשה היתה הסלמה והוא פנה לקטינות".

ה. עיקר טיעוני הצדדים:

33. בטיעוניה לעונש עמדה ב"כ המאשימה על עובדות כתב האישום המתוקן, בהן הודה הנאשם, המתארות כאמור סדרת עבירות של הטרדה מינית - אשר בוצעו נגד חמש קטינות שונות, במועדים שונים - וכן בעבירה נוספת של פגיעה בפרטיות באישום הרביעי. הנאשם, גבר בוגר, פתח פרופיל פיקטיבי באינסטגרם, ניהל אותו במשך מספר שנים ובאמצעותו יצר קשר עם קטינות, הצעירה שבהן בת 11 והגדולה בת 14; כאשר במהלך השיחות הציג הנאשם את עצמו כנער בשנות העשרה.

34. ב"כ המאשימה עמדה על תוכן השיחות שניהל הנאשם עם הקטינות, שכללו התבטאויות מיניות מובהקות והצעות מיניות בוטות. בנוסף, הנאשם שלח לקטינות הודעות קוליות הכוללות גניחות ותיאורים מיניים. באישום השני שלח הנאשם לקטינה תמונה של איבר מין זכרי. הנאשם לא חדל ממעשיו גם כשהקטינות ציינו בפניו את גילן הצעיר וגם כאשר ביקשו ממנו לחדול ממעשיו. באישום הרביעי אף

הגדיל הנאשם עשות, כאשר הוציא את מעשיו מהעולם הווירטואלי אל העולם הפיזי: הנאשם הגיע עם רכבו ליישוב בו התגוררה הקטינה ואיתר אותה בעת שצעדה ברחוב. או אז עצר הנאשם את רכבו וירד ממנו, התקרב לקטינה והציע לה חיבוק ונשיקה, על כל החרדה שנגרמה לקטינה עקב כך.

35. ב"כ המאשימה הטעימה כי במעשיו ניצל הנאשם - גבר מבוגר - את גילן הצעיר של המתלוננות, את חוסר הידע שלהן ואת תמימותן. הנאשם פעל במניפולטיביות, כדי לפתח שיח עם הקטינות-קורבנות וכדי לרכוש את אמונן, בכך שהציג עצמו הנאשם כצעיר בהרבה מכפי גילו, השתמש בשפה התואמת את גילן של הקטינות, הרעיף עליהן מחמאות והתעניין בהן. לשיטת ב"כ המאשימה, נסיבות ביצוע אלה מלמדות כולן על רף חומרה גבוה.

36. זאת ועוד: ריבוי המקרים וריבוי הקורבנות מלמדים כי אין עסקין במעידה רגעית מצידו של הנאשם, אלא בדפוס פעולה שיטתי בו בחר הנאשם לנקוט. הנאשם אף פעל באופן המלמד על תכנון והכנה, לרבות באמצעות יצירת הפרופיל הפיקטיבי. בנסיבות אלה ביצוע העבירות פגע באופן ניכר בערכים החברתיים של ההגנה על תחושת הביטחון האישי והנפשי של הקטינות, הרשאות לעשות שימוש שגרתי באינטרנט מבלי ליפול טרף לאנשים מסוגו של הנאשם. ב"כ המאשימה הדגישה שוב את נסיבות החומרה הנוספות שבאישום השני ובאישום הרביעי, כאשר באישום השני שלח הנאשם לקטינה תמונה של איבר מין זכרי ובאישום הרביעי התחקה אחר הקטינה באזור מגוריה ופגע בפרטיותה.

37. ב"כ המאשימה טענה אין בעובדה שמרבית העבירות בוצעו במרחב הווירטואלי כדי להוות נסיבה מקלה או כדי להקלות מחומרת העבירות. מבחינת הקטינות ההטרדה בעת גלישה באינטסגרם אינה שונה מהטרדה ברחוב, בפרט נוכח השעות הרבות שבני נוער מבלים כיום במרחב הווירטואלי. למעשה, דווקא במציאות דהיום, בה כה קל לפגוע בקטינים מרחוק, ראוי להחמיר בענישת מעשים כאלה בשל פגיעתם הקשה בקורבנות קטינים.

38. אשר לגזירת מתחם העונש ההולם ציינה ב"כ המאשימה את ההתלבטות שמא יש לראות כל אישום כאירוע עבריני נפרד, בעיקר נוכח העובדה שמדובר בנפגעות שונות, או האם נכון להשקיף על מכלול מעשי הנאשם כאירוע עבריני מתמשך אחד. מבלי לטעון לכיוון מסוים פירטה ב"כ המאשימה, על רקע מדיניות הענישה הנהוגה בפסיקה אליה הפנתה, את מתחם העונש ההולם לשיטתה לכל אישום (תוך אבחנה לחומרה של האישום השני והאישום הרביעי, בשל נסיבות החומרה הנוספות שבהם), ובד בבד עתרה לקביעת מתחם עונש הולם אחד שבין 18 חודשי מאסר בפועל לבין 36 חודשי מאסר בפועל.

39. אשר לגזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם עמדה ב"כ המאשימה על הנסיבות המקלות, דהיינו ההודאה ובעיקר הוויתור על העדת הקטינות, וכן על העדר העבר הפלילי, הגם שהוסיפה כי נוכח ריבוי המעשים לשיטתה יש ליתן לנתון זה משקל יחסי בלבד. עוד עמדה ב"כ המאשימה על התסקיר והתמונה השלילית בעיקרה העולה ממנו, בפרט בכל הקשור להליכי הטיפול ולסיכון הנשקף מהנאשם. הגם שהנאשם נטל אחריות מילולית על מעשיו, הוא נעדר תובנה למצבו ולגורמי הסיכון, ואף הפר את תנאי הטיפול באופן שהביא להפסקת הטיפול במרכז "מעגלים". עוד הדגישה ב"כ המאשימה את סירוב הנאשם להשתלב בטיפול אינטנסיבי במסגרת הוסטל במרכז "מעגלים", וכאמור מתחה ביקורת על חוות הדעת מטעם ההגנה (4/ס).

40. בסיכומו של דבר עתרה ב"כ המאשימה למתן משקל מוגבר, בפרשה זו ועל רקע סוג העבירות ונסיבות ביצוען, לשיקולי הרתעת היחיד והרבים. לשיטתה, בנסיבות אלה ראוי למקם את הנאשם בשליש

האמצעי של מתחם העונש ההולם - ובכל מקרה להשית עליו עונש שלא יפחת משנתיים מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה מרתיע ופיצוי כספי לנפגעות העבירה.

41. ב"כ הנאשם, מצידו, עתר להקלה מרבית בעניינו של מרשו ולהסתפקות בענישה שיקומית בלבד, כהמלצת המומחית מטעם ההגנה. ב"כ הנאשם הרחיב, בתחילת טיעונו, בתיאור השתלשלות הליכי המעצר ורצונו העז של הנאשם, עוד מראשית הדרך, להשתלב במסגרת טיפולית (ר' גם במוצגי ההגנה ס/1-3/ס). לטענת ב"כ הנאשם, הנאשם עשה כברת דרך טיפולית ארוכה במרכז "מעגלים" במסגרת הליכי המעצר, הגם שכזכור נפלט מהטיפול על רקע הפרות תנאים.

42. ב"כ הנאשם חזר על טענות ההגנה "להגנה מן הצדק", אשר הועלו כאמור עובר למתן הכרעת הדין. הטענות אמנם נדחו בהכרעת הדין, אך ב"כ הנאשם עתר להתחשבות בהן לעניין גזירת הדין, ובהקשר זה הפנה במיוחד להערת בית המשפט, בהכרעת הדין, אודות התבטאות לא ראויה של אחד החוקרים שכינה את הנאשם "פדופיל".

43. עוד עמד הסיגור, בתמצית, על עיקרי האישומים שבכתב האישום המתוקן תוך ניסיון למצוא בהם נקודות קולה, לרבות בהדגשת העובדה שמדובר באישומים בגין הטרדות מיניות להבדיל ממעשים מגונים. ב"כ הנאשם הטעים כי מדובר באישומים שיש ביניהם קשר ענייני ועל כן ראוי לקבוע בגינם מתחם עונש הולם אחד בלבד.

44. לעניין מדיניות הענישה הנהוגה הפנה ב"כ הנאשם לפסיקה רבה, והוסיף והגיש לאחר הדין - ברשות בית המשפט - פסיקה רבה נוספת (ר' בבקשה מס' 64). עם זאת יש להעיר, כי חלק משמעותי מהאסמכתאות אליהן הפנה הסיגור הן ישנות או ישנות מאוד, כאשר כידוע בשנים האחרונות הוחמרה מדיניות הענישה בעבירות המין - בין השאר בשל ההכרה הגוברת בצורך ליתן מענה עונשי הולם לפגיעה הקשה הנגרמת לקורבנות כתולדה מביצוען של עבירות מין (ר' למשל הפניות ההגנה לע"פ 2174/10 פלוני נ' מדינת ישראל (28.04.2011); ע"פ (מחוזי ת"א) 70379/00 מדינת ישראל נ' סלומון (02.07.2002); ע"פ 164/85 פלוני נ' מדינת ישראל (08.10.1985)).

45. עוד התייחס ב"כ הנאשם לעניין ביטי (עפ"ג (מחוזי מרכז) 38859-09-20 מדינת ישראל נ' ביטי (17.01.2021); רע"פ 1428/21 ביטי נ' מדינת ישראל (18.04.2021)). באותה פרשה, בה דובר בשבעה אישומים, שעניינם בהטרדות מיניות ומעשים מגונים אשר בוצעו באמצעות תוכנות מסרים מידיים, נקבע מתחם עונש הולם אחד כולל שבין 24 חודשי מאסר בפועל לבין 36 חודשי מאסר בפועל. לשיטת הסיגור מדובר בפרשה חמורה בהרבה מעניינו, שכן שם דובר במעשים מגונים חמורים, ועל כן לא ניתן לגזור ממנה כלל ועיקר לעניין הענישה הראויה בעניינו (בפרוטוקול, עמ' 42 שורה 1 ואילך).

46. ב"כ הנאשם הרחיב בהתייחסות לחוות הדעת מטעם ההגנה, שערכה כאמור גב' דודיאן (ס/4). בהקשר זה התייחס הסיגור הן להיסטוריה האישית של הנאשם, לרבות הגירושין הטראומטיים שעבר, והן לממצאי מומחית ההגנה באשר למצבו של הנאשם היום. כיום מבין הנאשם את חומרת מעשיו, מגלה אמפתיה לקורבנות ונזקק לטיפול ייעודי, כעולה בין השאר גם מהמכתבים ממרכז "אלון מרגלית" (ס/6). יתר על כן, השתת עונש של מאסר בפועל עלולה לגרום לרגרסיה במצבו של הנאשם. בנסיבות אלה ביקש הסיגור לאמץ ענישה שיקומית בעניינו של הנאשם, תוך דחיית ממצאי שירות המבחן והטלת צו מבחן על אף קביעת שירות המבחן כי לא נוצר פתח להמשך מעורבות השירות בעניינו של הנאשם.

47. בשורה התחתונה עתר הסיגור להסתפקות בתקופה בה שהה הנאשם במעצר, ולחלופין בהטלת

מאסר בפועל לנשיאה בעבודות שירות. זאת, בצירוף פיצוי הולם למתלוננות, בשים לב לכך שלא נגרמו להן נזקים (כך לפי טענת הסניגור - ר' בפרוטוקול, עמ' 44 שורה 9)

48. לבסוף הנאשם, בדברו האחרון לעונש, אמר: **"ליבי עם הקורבנות, ומבין את הנזק שגרמתי להן... הטיפול במעגלים כן עזר לי מבחינת מודעות. אם קראתי למתלוננות מתלוננות היום אני קורא להן קורבנות ויודע שעשיתי נזק ולוקח אחריות על ההתנהגות שלי ויודע שלא היתה תקינה. לקחתי דברים מאותו טיפול במעגלים ואני רוצה להמשיך בטיפול הפרטי גם אחרי ההליך המשפטי"** (בפרוטוקול, עמ' 44 שורה 23 ואילך).

קביעת מתחם העונש ההולם:

49. על פי הוראות חוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין), בעת גזירת עונשו של נאשם על בית המשפט לקבוע, תחילה, את מתחם העונש ההולם לכל אירוע עברייני שבגינו הורשע הנאשם, בהתאם לעיקרון ההלימה. בפרשה דנא מדובר בחמישה אישומים נפרדים, שכל אחד מהם עוסק בקורבן שונה ובמועדים שונים, ועל כן ניתן לטעון כי מדובר באירועים נפרדים. יחד עם זאת, מדובר לכאורה במהלך עברייני אחד (ר' ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014)), אם גם מתמשך. בנסיבות אלה די אפוא בקביעת מתחם עונש הולם אחד, ובהקשר זה יש לציין כי גם בערעור בעניין **ביטי** נקבע - בנסיבות דומות בהקשר זה - מתחם עונש אחד בלבד.

50. בקביעת מתחם עונש הולם אחד זה על בית המשפט להתחשב, בין השאר, בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות ובמידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנהוגה וכן בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, לרבות אלה המנויות בהוראות סעיף 40 לחוק העונשין. לעניין הערכים החברתיים, הנפגעים כתולדה מביצוע של עבירות המין השונות נדרשה הפסיקה לא אחת, ומדובר בערכים של ההגנה על החירות האישית, על הביטחון האישי והשקט הנפשי, על שלמות הגוף ועל האוטונומיה של האדם על גופו.

51. יוטעם, כי כאשר מדובר בהטרדות מיניות הפגיעה באוטונומיה של הפרט-הקורבן היא קשה במיוחד, וזאת בשל הממד האינטימי והפגיעה החמורה בצנעת הפרט הנגזרת ממנו. אין לקבל, בהקשר זה, את טיעון הסניגור כי לא נגרמו לקטינות נזקים. הפגיעות הניכרות הנגרמות לקורבנות עבירות מין במישור הנפשי, בוודאי כאשר מדובר בקטינות או בקטינים, הן בבחינת מן המפורסמות. לכן, לקביעה בדבר עצם קיומם של פגיעות או נזקים, בהינתן ביצוע עבירות כאמור, אף אין צורך בהסתמכות על הצהרות נפגעי העבירות.

52. עוד יש להדגיש, כי בקביעת מתחם העונש ההולם על בית המשפט להתחשב לא רק בחומרת העבירות כשלעצמן, אלא גם בחומרתן בנסיבות שבהן בוצעו. והנה, בפרשה דנא מתקיימות כמה וכמה נסיבות חומרה מצטברות בביצוע העבירות, כלהלן:

ראשית, העבירות בוצעו כלפי חמש קטינות שונות במהלך תקופה ממושכת, דהיינו: מדובר באופן ביצוע המלמד על שיטתיות מודעת ועל תכנון מראש, להבדיל ממעידה חד פעמית או מאירוע נקודתי.

שנית, המעשים היו מתמשכים וכללו התכתבויות חוזרות ונשנות, שליחת קבצי קול ובמקרה אחד גם תמונה של איבר מין זכרי.

שלישית, העבירות בוצעו באופן מתוחכם: הנאשם עשה שימוש בפרופיל הפיקטיבי, במצגי שווא בעניין גילו ובמניפולציות שונות כלפי הקטינות, מניפולציות שחלקן אף מתקרב לכדי איומים.

רביעית, הנאשם ניצל לרעה את פער הגילאים הניכר בינו לבין הקטינות, שאחת מהן היתה כזכור בת 11 שנים בלבד, כמו גם את תמימותן של הקטינות ואת חוסר הידע שלהן.

חמישית, הנאשם המשיך במעשיו על אף בקשות מפורשות מצד המתלוננות שיחדל מהם וגם נוכח פעולות-סירוב, כגון התעלמות המתלוננות מפניותיו של הנאשם או אף חסימתו.

שישית, באישום השני שלח הנאשם לקטינה, כאמור, תמונה של איבר מין זכרי. באישום הרביעי בלש הנאשם אחר המתלוננת באיתור יישוב מגוריה, הגיע לאותו היישוב והתחקה אחריה בעת שצעדה ברחוב בסמוך למקום מגוריה. הנאשם עצר את רכבו בקרבת הקטינה ירד ממנו, התקרב לקטינה ושאל אותה: **"אין חיבוק? אין נשיקה?"**.

53. כפי שנקבע בהכרעת הדין, בעובדה שהעבירות בוצעו בעיקר באמצעות האינטרנט אין משום נסיבה מקלה. דווקא כאשר מדובר בקורבנות-קטינים עלולה להיות לכך אף משמעות לחומרה, שכן באמצעות האינטרנט יכול הפוגע להגיע לתוך ביתו ולתוך חדרו של הקטין, מבלי שלהוריו תהא אפשרות להגן עליו. יתר על כן - והפרשה שלפנינו תוכיח - המרחק בין העולם הווירטואלי לעולם הממשי אינו רב, ובקלות רבה מעשים שהחלו באינטרנט עשויים להימשך בעולם הפיזי. ואכן, כך קרה באישום הרביעי, עת יצא הנאשם לאזור מגוריה של הקטינה-המתלוננת, כאשר הנאשם אף הוסיף וביקש להיפגש עם קטינות נוספות (ר' גם בפסקה 76 להכרעת הדין).

54. אשר למדיניות הענישה הנהוגה, האסמכתאות מהשנים האחרונות מלמדות על ענישה מחמירה - הן לצורכי הרתעה והן נוכח ההכרה הגוברת בפגיעה החמורה הנגרמת לקטינים כתולדה מביצוע עבירות מין נגדם, כמו גם הצורך ליתן מענה לכך על רקע קביעת עקרון ההלימה כעקרון המנחה בענישה. אמנם מקובל עליי טיעון הסניגור כי בעניין **ביטי** נסיבות ביצוע (חלק) מהעבירות היו חמורות מבעניינו, אך במתחם המחמיר שנקבע שם (עם רף תחתון של 24 חודשי מאסר בפועל) יש כדי ללמד על מדיניות הענישה המחמירה בכגון דא. ניתן גם להפנות לרע"פ 4505/21 **רונאל נ' מדינת ישראל** (28.06.2021) שם, בגין אירוע בודד - שאמנם מעבר לניסיון הטרדה מינית כלל גם ניסיון מעשה מגונה - הושת עונש של 12 חודשי מאסר בפועל (השווה גם רע"פ 7657/21 **פלוני נ' מדינת ישראל** (11.11.2021); רע"פ 1527/20 **דה ליון נ' מדינת ישראל** (27.02.2020)).

55. לאור כל האמור אני קובע אפוא את מתחם העונש ההולם, במקרה דנא, בין 14 חודשי מאסר בפועל לבין 30 חודשי מאסר בפועל.

ז. גזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם:

56. לאחר קביעת מתחם העונש ההולם על בית המשפט לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם זה, תוך התחשבות בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, לרבות אלה המנויות בהוראות סעיף 40א לחוק העונשין.

57. בית המשפט אמנם רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם, משיקולי שיקום, בהתאם להוראות סעיף 40ד לחוק העונשין, אך נוכח האמור בתסקיר שירות המבחן אין מקום לחריגה כאמור במקרה זה. אכן,

הנאשם הביע לא אחת רצון מילולי לטיפול ולשיקום, אך בד בבד הפר - שוב ושוב - את תנאי תכנית השיקום בה שולב ועקב כך אף נפלט ממרכז "מעגלים". יתר על כן, הנאשם סירב בתוקף לשילוב בתוכנית שיקום הדוקה במסגרת הוסטל "מעגלים", המתאימה יותר לעניינו - בין השאר על רקע ההפרות - ומכאן חוסר הבהירות בשאלה האם הנאשם מוכן לתרגם את מחויבותו המילולית לטיפול גם למעשים של ממש מעבר להשתתפות בטיפול אמבולטורי לא אינטנסיבי.

58. ברי, אפוא, כי דרך השיקום בעניינו של הנאשם היא עוד ארוכה, ובוודאי שבנסיבות אלה שיקולי שיקום אינם יכולים להצדיק חריגה לכף קולה ממתחם העונש ההולם. בהקשר זה גם לא למותר להוסיף ולציין, כי הליכי שיקום ומאסר בפועל אינם בבחינת תרתי דסתרי והליכי שיקום יכולים להתבצע, ומתבצעים בפועל, גם אגב נשיאת עונשי מאסר.

59. אשר לשיקולים הרלוואנטיים לגזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם, יש לציין כלהלן:

עברו הפלילי של הנאשם - לנאשם, בן 35 שנים כיום, אין כל רישומים קודמים. מדובר, כמובן, בנסיבה מהותית לקולת העונש, גם בהתחשב בכך שבפרשה דנא עסקינן בריבוי עבירות ובביצוע מתמשך.

הפגיעה של העונש בנאשם ובמשפחתו - הטלת עונש של מאסר בפועל תפגע הן בנאשם והן במשפחתו, ויש להתחשב בכך לקולת העונש.

הודאה ונטילת אחריות - הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן, הגם שביקש לזכותו מהאישומים נגדו תוך העלאת טענות רבות. עם זאת, יש לזקוף לזכותו של הנאשם את הוויתור על העדת המתלוננת.

התנהגות רשויות אכיפת החוק - יש מקום להתחשבות-מה בהערות שבהכרעת הדין בהתייחס לשתי התבטאויות של חוקרים כלפי הנאשם. עם זאת יובהר, כי מדובר כאמור בשתי התבטאויות נקודתיות, כאשר עיקר טענות ההגנה לעניין פגיעות בזכויות הנאשם נדחו.

חלופי הזמן מעת ביצוע העבירות - מעת ביצוע העבירות כבר חלפה תקופת-זמן, ויש להתחשב גם בכך.

60. מכלול הנסיבות והשיקולים שפורטו לעיל מלמד כי במקרה זה ניתן להסתפק, אם גם תוך הכרעה לכף קולה, בגזירת עונשו של הנאשם ברף התחתון של מתחם העונש ההולם; וכך אני קובע.

ח. סוף דבר:

61. אשר על כן - ובהתחשב בשיקולים לכף חומרה ולכף קולה, אשר פורטו לעיל - אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

(א) 14 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו בהתאם לרישומי שירות בתי הסוהר.

על הנאשם להתייצב לנשיאת עונשו בבית המעצר ניצן, או במקום אחר שייקבע שירות בתי הסוהר, ביום 17.07.2022 עד השעה 10:00.

ב"כ הנאשם יתאם את הכניסה למאסר עם ענף אבחון ומיון של שירות בתי הסוהר, על מנת להבטיח עריכת "מיון מוקדם" לנאשם אשר יקל על קליטתו בבית הסוהר.

(ב) מאסר על תנאי למשך 6 חודשים, אותו לא יישא הנאשם אלא אם כן יעבור, תוך שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר, עבירה לפי הוראות סעיף 5 לחוק למניעת הטרדה מינית.

(ג) פיצויים למתלוננות, לפי הפירוט הבא:

למתלוננות באישומים הראשון, השלישי והחמישי - בסך של 5,000 ₪ לכל אחת מהן;
למתלוננת באישום השני - בסך של 6,000 ₪; למתלוננת באישום הרביעי - בסך של 7,000 ₪.

הפיצויים, בסכום כולל של 28,000 ₪, יופקדו בקופת בית המשפט ב-10 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 01.11.2022 ובכל אחד בחודש שלאחריו. היה והנאשם לא ישלם את אחד התשלומים במועד תועמד כל יתרת הפיצויים לפירעון מיד.

באחריות ב"כ המאשימה להגיש הודעה למזכירות בית המשפט בדבר פרטי המתלוננות, לצורך העברת הפיצויים.

ניתן בזה צו כללי, לעניין מוצגים, לשיקול דעתו של קצין משטרה.

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.

המזכירות תמציא העתק גזר דין זה לשירות המבחן.

ניתן היום, כ"ח אייר תשפ"ב, 29 מאי 2022, במעמד הצדדים.

[1] כהערה טכנית יש לציין כי כל ההדגשות המופיעות בציטוטים שבגזר דין זה **אינן** מופיעות במקור והן תוספות של הח"מ. התוספות בסוגריים מרובעים, בתוך הציטוטים, באות ללמד על תיקון טעויות הקלדה. תיקונים לכתב מלא תקני אינם מצוינים.